

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 345

гр. София, 12.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав, в закрито заседание на 12.01.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

като разгледа дело номер **11718** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава единадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.1 от Закона за отговорността на държавата за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по Искова молба вх. № 47035/29.12.2022 г., депозирана от П. В. С. с ЕГН [ЕГН], изтъпяващ наказание лишаване от свобода в Централен софийски затвор – [населено място], ул. Ген. С., № 21, чрез адв. И. Ю. от САК, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието за присъждане на сумата от 3866,66 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – пропуснати ползи, в периода от 06.06.2021 г. до 20.09.2022 г., когато ищецът е бил лишен от възможността да работи поради незаконосъобразното му преместване в Затвора [населено място] въз основа на Заповед № Л-1863/04.06.2021 г. на главния директор на ГДИН, която е отменена като незаконосъобразна с Решение № 1348/11.07.2022 г., постановено по административно дело № 2761 по описа на Административен съд Пловдив за 2021 г., както и да бъде осъден ответника, на основание чл.41, ал.3 от НК и чл.178, ал.1 от ЗИНЗС, да признае и приспадне от остатъка на присъдата на ищеца времето от 236 дни, с което е щяла да бъде намалена същата в процесния период ако не е бил преместен незаконосъобразно в Затвора [населено място]. С молбата се иска и присъждане на направените по делото разноски. Съдът, като разгледа молбата на П. В. С., намира за недопустимо искането му да бъде осъден ответника да признае и приспадне от остатъка на присъдата му времето от 236 дни, с което същата е щяла да бъде намалена в процесния период ако не е бил преместен незаконосъобразно в Затвора [населено място], поради което в тази част тя следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено. Това е така, защото съгласно чл.41, ал.1 и ал.3 от Наказателния кодекс изтъпяването на наказанието лишаване от свобода може да се съпровожда с подходящ, съответно

заплатен общественополезен труд, чрез който се цели превъзпитанието на осъдените, както и създаването и повишаването на тяхната професионална квалификация /ал.1/, а положеният труд се зачита за намаляване срока на наказанието, като два работни дни се считат за три дни лишаване от свобода /ал.3/. Правилата за намаляване срока на наказанието въз основа на положения труд се съдържат в чл.178 от глава тринадесета „Освобождаване от местата за лишаване от свобода“ на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража. Зачитането на работни дни при изчисляване срока на изтърпяното наказание е свързано с института на предсрочното освобождаване като част от изтърпяване на наказанието /в т. см. Определение № 1508/30.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13789/2019 г., III о./. Административните съдилища не разполагат с компетентност нито да определят размера на наказанията, нито да осъществяват контрол върху изпълнението им, а още по-малко да създават задължение, свързано с изчисляване срока на изтърпяното наказание, в т.ч. за признаване и приспадане на работните дни. Предвид нормата на чл.178 от ЗИНЗС административният съд не е компетентен да осъществява дейността по зачитане на отработените трудови дни при изчисляване срока на изтърпяното наказание. Прилагането на чл.41, ал.3 от НК, по аргумент от чл.189 и чл.191 от ППЗИНС, е правомощие, предоставено на администрацията на затвора, което се упражнява при оперативна самостоятелност и е обусловено от конкретна субективна преценка за изпълнение на трудовите норми и уплътняване на работното време. Тази преценка не подлежи на съдебен контрол, тъй като нормата на чл.189 от ППЗИНС не предвижда пряко задължение за действие на административния орган. За пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно чл.5 от ЗИНЗС, вр. чл.41, ал.5 от НК надзорът по спазване на законността при изпълнение на наказанията съгласно чл.146 от Закона за съдебната власт се упражнява от прокуратурата, а съгласно чл.2 от ЗИНЗС общото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода се осъществява от министъра на правосъдието чрез Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /административно звено в МП/, чиито териториални звена са затворите, поправителните домове и следствените арести. Според чл.5 от ЗИНЗС именно прокуратурата упражнява надзор за спазване на законността при изпълнение на наказанията съгласно Закона за съдебната власт.

По гореизложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ Искова молба вх. № 47035/29.12.2022 г., депозирана от П. В. С. с ЕГН [ЕГН] - изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Централен софийски затвор – [населено място], ул. Ген. С., № 21, чрез адв. И. Ю. от САК, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието, в частта в която се иска осъждането на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието, на основание чл.41, ал.3 от НК и чл.178, ал.1 от ЗИНЗС, да признае и приспадне от остатъка на присъдата на П. В. С. времето от 236 дни, с което същата е щяла да бъде намалена ако не е бил преместен незаконнообразно в Затвора [населено място] и ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 11718/2022 г. в тази му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва от ищеца П. В. С. с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в седемдневен срок от

съобщаването му.

ДЕЛОТО, след изтичане на срока за обжалване на определението, да се докладва за предприемане на следващи съдопроизводствени действия.

СЪДИЯ: